

Πῆραν τὴ στερφοκάλεσια μὲ τοῦ λαμπρὸ κονδούνι,
ποῦ 'χι γλωσσίδα δώδικα, φουνές τριανταπέντε
"Ηπ. (Ἀρτοπ.) 'Η σημ. καὶ εἰς Σομ. γ) Τὸ ἀνδρικὸν μόνιον
Στερελλ. (Τριχων.) Συνών. βιλλί 2. δ) 'Ο κανών, ἡ βε-
λόνη τοῦ ζυγοῦ ἢ τῆς πλάστιγγος σύνθηθ. 'Η σημ. καὶ εἰς
Σομ. ε) 'Η γλωττίς πνευστοῦ μουσικοῦ ὀργάνου πολλαχ. καὶ
Τσακων. στ) 'Η γραφίς Κρήτ. ("Ἅγιος Γεώργ. Νεάπ. κ.ά.):
Δῶσ' μου 'να γλωσσίδι νὰ γράφω Κρήτ. Τὰ γλωσσίδα γρά-
φουν πχὶο καλὰ "Ἅγιος Γεώργ. ζ) Τὸ ἐμβολὸν τῆς κλειδαριᾶς
Μακεδ. (Σισάν.) η) 'Ο γαρφαρεὼν Ρόδ. — Κορ., "Ατ., 4.82 —
Λεξ. 'Ελευθερουδ. Δημητρ. Συνών. σ τ α φ υ λ ί τ η ς. θ) 'Η
κλειτορίς τοῦ γυναικείου αἰδοίου σύνθηθ.: "Ἄσμη.

Τοῦ μουνιού σου τὸ γλωσσίδι | μου 'δωσε κλοτσιὰ
'ς τ' ἀρχίδι

Πελοπν. (Γαργαλ.) Συνών. γ λ ω σ σ ι δ α κ ι 2. ι) Τὸ στό-
μιον, ἡ προεξοχή τοῦ λύχνου, διὰ τῆς ὁποίας διαπερᾶται τὸ
ἐλλύχνιον 'Αντικύθ. Εὔβ. (Κάρυστ.) Κρήτ. ("Ἅγιος Γεώργ.
Κατσιδ. Νεάπ. Σέλι. κ.ά.): Τὸ φ'τίλ' τοῦ λύχνου ἐξέσυνε'
ἀπὸ τὸ γλωσσίδι (ἐξέσυνε = ἔφυγε ἀπὸ τὴν θέσιν του) "Ἄ-
γιος Γεώργ. Συνών. κ α ν τ η λ ἡ θ ρ α. ια) Μικρὸν ἐξάρ-
τημα τοῦ ὕδρομύλου ἐκ λευκοσιδήρου ἐξέχον τῆς ἀλευροδό-
χης εἰς τὴν ὁποίαν διοχετεύει τὸ ἄλευρον Κρήτ. (Νεάπ.)
ιβ) 'Η αἰχμή τοῦ ἀγκίστρου Κρήτ. Πελοπν. (Αἰγιάλ.) ιγ) Τὸ
μέρος τοῦ ἀρότρου τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸ π ο δ ᾶ ρ ι Ρόδ.
Χάλκ. ιδ) 'Ο ἱκτερος, τῆς σημασίας προελθούσης ἐκ τῆς συν-
ηθείας ν' ἀποκόπτεται, πρὸς θεραπείαν αὐτοῦ, ἡ ὑπογλωτ-
τίς, θεωρουμένη μικρὰ γλῶσσα, λόγῳ τῆς θέσεώς της Τσα-
κων. (Μέλαν.) "Ο 'σ' ὀροῦα π' ἐν' ἔχουντα τὸ γρουσσί τὸ
καμπζί; (δὲν βλέπεις ὅτι ἔχει τὸν ἱκτερον τὸ παιδί;) ιε) Τὸ
ἐκλεπτυσμένον ἄκρον σανίδος, τὸ εἰσερχόμενον εἰς ἐντομήν
ἄλλης τοιαύτης Λεξ. 'Ελευθερουδ. Δημητρ. Συνών. γ λ ω σ-
σ ι δ α 7. ιστ) Μικρὰ προεξοχή ἐπὶ μεταλλικῶν ἀντικειμένων,
ὡς ἡ ἐπὶ τοῦ κάλυκος, χρησιμεύουσα διὰ τὴν συγκράτησιν
τοῦ βλήματος ἐντὸς τοῦ φυσιγγίου Λεξ. 'Ελευθερουδ. Δη-
μητρ. ιζ) 'Η βάλανος τοῦ ὅπλου Λεξ. 'Ελευθερουδ. κ.ά.
ιη) 'Η λεπίς τῆς ρυκάνης Ν. 'Εστ. 16 (1934), 844. ιθ) 'Υπὸ
τὸν τύπ. γ λ ω σ σ ι δ ι α τ ᾶ, ἡ δισχιδῆς γλῶσσα τοῦ ὄφεως
"Ηπ. (Δωδών. 'Ιωάνν. κ.ά.) Θεσσ. (Δομοκ.) Θράκ. (Σουφλ.
κ.ά.): "Εβγινι (ἡ οὐχιά) τὰ γλωσσίδα τ'ς κί γλείφονταν
Δομοκ. κ.ά. 4) Τὸ πτηνὸν ἱυγξ, ὁ κοιν. μυρμηκοφάγος Ζάκ.
Σίφν.: "Επῆγε 'ς τὸ γουφόλογγο κ' ἐσκότωσε ἐφτὰ γλωσ-
σίδα Ζάκ. Συνών. ἀ γ ι ο π ο ὕ λ λ ι, ἀ ν α γ ε λ ᾶ σ τ ρ α,
γ λ ὠ σ σ α 11, γ λ ω σ σ α ρ ᾶ ς 2, γ λ ω σ σ ᾶ ς 3,
κ α λ λ ι α γ ὁ ς, μ ε ρ μ η γ κ ο λ ὁ γ ο ς, μ ε ρ μ η γ κ ο-
φ ᾶ γ ο ς, σ τ ρ α β ο λ α ἰ μ η ς, σ φ ο ν τ ὕ λ ι.

'Η λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Γλουσσίδ' Μακεδ. (Νέο
Σούλ.)

γλωσσιδιάζω ἐνιαχ. γλωσσιδιάζου Στερελλ. (Αἰτωλ.
'Ακαρναν.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γ λ ω σ σ ι δ ι.

'Αναρτῶ, τοποθετῶ τὸ γλωσσίδι εἰς τὸν κώδωνα ἐνθ' ἄν.:
Γλουσσιδιάσαμι τ'ν καμπάνα Αἰτωλ.

γλωσσίδιασμα τό, ἐνιαχ. γλουσσίδιασμα Στερελλ.
(Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γ λ ω σ σ ι δ ι ᾶ ζ ω.

'Η τοποθέτησις γ λ ω σ σ ι δ ι ο ὕ εἰς κώδωνα ἐνθ' ἄν.:
Θέλ' γλουσσίδιασμα ἡ καμπάνα.

γλωσσίζω Θήρ. 'Ικαρ. (Εὔδηλ. κ.ά.) Κύθηρ. Μῆλ. Πε-
λοπν. (Μαραθ. κ.ά.) γλουσσίζου Α. Ρουμελ. (Φιλιππούπ.)
Θεσσ. (Δομοκ. Ζαγορ.) Θράκ. (Στενήμ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γ λ ὠ σ σ α.

1) Διὰ τῶν ἐμπροσθίων ἄκρων τῆς γλώσσης γεύομαι κάτι,
δοκιμάζω τὴν γεῦσιν ἐδωδίων Α. Ρουμελ. (Φιλιππούπ.)
Θεσσ. (Δομοκ. Ζαγορ.) Θράκ. (Στενήμ.) 'Ικαρ. (Εὔδηλ.
κ.ά.) Πελοπν. (Μαραθ.) Σάμ.: Δὲν τοῦ γλώσσισα (δὲν τὸ
ἐγεύθην) Φιλιππουπ. Δὲ γλώσσ'σα φέτου κρέας Δομοκ.
Συνών. γ ε ὕ ω Α2, γ λ ω σ σ ε ὕ ω 1, γ λ ω σ σ ι ᾶ ζ ω 1,
δ ο κ ι μ ᾶ ζ ω. 2) Εἶμαι αὐθάδης, φέρομαι αὐθαδῶς Θήρ.
Κύθηρ. Μῆλ.: Μὴ γλωσσίζης Κύθηρ. Συνών. γ λ ω σ-
σ ε ὕ ω 2, γ λ ω σ σ ι ᾶ ζ ω 3β. 3) Ἐπὶ τῶν φυτῶν τῶν δη-
μητριακῶν, ἐκβάλλω τὸ πρῶτον φύλλον, τὸ ὁποῖον ὁμοιάζει
πρὸς μικρὰν γλῶσσαν 'Ικαρ. (Εὔδηλ.)

γλωσσίκα ἡ, Πόντ. ("Οφ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γ λ ὠ σ σ α καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
-ί κ α. Πβ. β α ρ ε λ ί κ α.

1) 'Η μικρὰ γλῶσσα, ἡ γλῶσσα τῶν νηπίων ἐνθ' ἄν.: Τὸ
μωρί' ἡ γλωσσίκα. Τὸ μωρὸ ἐγβάλλ' τὴ γλωσσίκα 'θε.
Συνών. γ λ ω σ σ ᾶ κ ι 1, γ λ ω σ σ α ρ ᾶ κ ι, γ λ ω σ σ ι-
δ α 1, γ λ ω σ σ ι δ ι 1, γ λ ω σ σ ι τ σ α, γ λ ω σ σ ι-
τ σ ι, γ λ ω σ σ ὀ π ο υ λ ο ς, γ λ ω σ σ ο ὕ λ α. 2) Εἶδος
φυτοῦ, πιθαν. τὸ 'Αρνόγλωσσον τὸ μεῖζον (Plantago ma-
jor) τῆς οἰκογ. τῶν 'Αρνογλωσσιδῶν (Plantaginaceae).
Συνών. ἀ ρ ν ὀ γ λ ω σ σ ο, γ λ ω σ σ ι τ α, π ε ν τ ᾶ-
ν ε υ ρ ο.

γλωσσίλι τό, 'Απουλ. (Καλημ.) λωσσίλι 'Απουλ. (Κα-
λημ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γ λ ὠ σ σ α καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ί λ ι.

Γ λ ὠ σ σ α 1, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Νὰ σοῦ πέσῃ τὸ
λωσσίλι (ἄρά).

γλωσσίνα ἡ, Σύμ.

Ἐκ τοῦ οὐς. γ λ ὠ σ σ α καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ί ν α.

'Ο ἱχθὺς Βλέννιος ἡ φολίς (Blennius folis) τῆς οἰκογ.
τῶν Βλεννιδῶν (Blenniidae). Συνών. εἰς λ. γ λ ἰ ν ο ς 1,
γ λ ἰ τ σ α 10, γ λ ἰ τ σ η ς 4.

γλωσσινὸς ἐπίθ. ἀμάρτ. Οὐδ. γλωσσινὸ Πελοπν.
(Λεῦκτρ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γ λ ὠ σ σ α καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
-ι ν ὀ ς.

Εἶδος σταφυλῆς ὠριμαζούσης πρωίμως.

γλωσσίτα ἡ, Πόντ. (Κοτύωρ. Τραπ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γ λ ὠ σ σ α καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ί τ α,
περὶ τῆς ὅπ. βλ. 'Ανθ. Παπαδοπ., Γραμμ. Ποντ. διαλ., 131.

1) 'Η ἐπιγλωττίς Πόντ. 2) Εἶδος φυτοῦ, πιθαν. τὸ 'Αρνό-
γλωσσον τὸ μεῖζον (Plantago major) τῆς οἰκογ. τῶν 'Αρνο-
γλωσσιδῶν (Plantaginaceae). Συνών. βλ. εἰς λ. γ λ ω σ-
σ ι κ α 2. 2) Πλέγμα τοῦ περὶ τὴν πτέρναν τμήματος τοῦ
περιποδίου, τὸ ὁποῖον ἔχει σχῆμα γλώσσης Πόντ.

γλωσσίτης ὁ, Λεξ. Πρω. Δημητρ. γλουσσίτ'ς "Ηπ.
(Ζαγόρ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γ λ ὠ σ σ α καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
-ί τ η ς.

1) Γλωσσαλγία Λεξ. Πρω. Δημητρ.: Τὸν ἔπιασε γλωσ-

